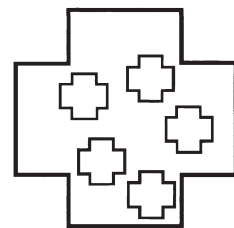

Menighetsblad for **Sør-Aurdal**

Nr. 3 - Oktober 2026 e. Kr. - 82. årgang

Høytid og glede da Solgunn Vårlid Stensæter ble vigslet til prest i fullsatt Bruflat kyrkje, søndag 20. september 2026. Foto: Elisabeth Vårlid

Den norske kyrkja i Sør-Aurdal

SØR-AURDAL KYRKJEKONTOR

Tingvollbakkin 15, 2930 Bagn

e-post: post.sor-aurdal@kirken.no

Opningstid: tysdag - torsdag kl. 09.00-15.00

Nettside: kirken.no/sor-aurdal.

Følg oss på Facebook og

Instagram: kirkene_i_Sor-Aurdal

Sokneprest: Ellen Oddveig Rudi, tlf. 458 66 306

e-post: eoddver@online.no

Prestevikar: Solgunn Vårlid Stensæter,
tlf. 990 09 505

e-post: ss223@kirken.no

Kantor: Anders Løberg, tlf 901 02 180

e-post: al625@kirken.no

Kyrkjevevjerje: Liv Barbro Strømme Veimodet,
tlf. 416 74 669

Kontorfullmektig: Toril Grønhaug,
tlf 61 34 85 80/ 904 74 853 tysdag, onsdag, torsdag.

BAGN SOKN

Soknerådsleiar: Bjørg Koppervik-Dokken,
tlf 476 30 717

Kyrkjetenar: Tore Bergli, tlf 905 46 827

Klokkar: Frivillig teneste

LEIRSKOGEN SOKN

Soknerådsleiar: Bente Bråten Dokken,
tlf 959 73 019

Kyrkjetenar: John Erling Blad, tlf 988 50 499

Klokkar: For tiden ubesatt

REINLI SOKN

Soknerådsleiar: Terje Mikael Hasle Joranger,
tlf 958 54 791

Kyrkjetenar: Tore Bergli, tlf 905 46 827

Klokkar og belgdragar: For tiden ubesatt

HEDALEN SOKN

Menighetsrådsleder: Arne Storruste,
tlf 913 30 922

Kirketjener: Nils Olav Huset, tlf. 481 48 264

Klokker: Frivillig tjeneste

BEGNADALEN SOKN

Menighetsrådsleder: Synnøve Gabrielsen,
tlf 957 82 572

Kirketjener: John Erling Blad, tlf 988 50 499

Klokker: Frivillig tjeneste

PRESTENS PENN

Ellen Oddveig Rudi

Takk

Vi er inne i høstmånedene. Denne tiden av året da alt roes ned, og de sterke, klare fargene tegner vakre malerier i skaperverket rundt oss. For høsten bærer med seg mye. Vi har mye å takke for, når vi tenker litt ekstra etter.

Når denne teksten skrives, er vi inne i slutten av september. Mange steder i landet feires høsttakkefest i disse dager, og vi får en påminnelse om de uendelige kreftene og alt det mangfold som ligger gjemt inne i et lite frø, eller en blomsterløk.

For Gud sår sine frø, gjennom hvert eneste sekund av livene våre. Han slutter aldri å skape. Guds frø legges i ulike jordsmonn, de vokser frem som mennesker, dyr, blomster eller frukter og vokser opp og farger verden med et utall nyanser. For Gud slutter aldri å male sitt skaperverk. Varsomt tegner han inn myke linjer eller vakre kurver, krasse streker eller små forglemmegei som smyger seg frem under skyggefulle steiner. Fugler under himmelen, med blanke fjær som forgylles av vakker kveldssol. Eller en skjelvende rådyrkalv på duggvått gress, som varsomt og ustøtt tar sine første skritt ut mot alt det som ligger i et nytt liv.

Guds hender sår vakre frø, i mange ulike jordsmonn. Og Han sår dem fordi Han vet at verden trenger farger, liv og mangfold. Når vi ser på et lite frø, ser vi ikke hva det rommer. Det vet bare Gud. For i dette frøet ligger en hel livsfortelling, skapt av hans nådefulle hender. Alle levende sjeler får sin egen fortelling, kort eller lang. Og den setter spor i skaperverket den vokser inn i.

Et lite frø spirer ikke frem av egne krefter, det trenger å omslutes av vann, lys og jord. Slik omslutes alt levende av Guds omsorg, krefter og nåde. Gud vet at vi ikke bestandig greier å gjøre alt riktig, eller få til det vi føler livet og verden krever av oss. Han krever ikke at vi skal greie alt på egen hånd. Derfor omslutter han oss med lys, varme og livets vann, Han sender Den Hellige Ånd inn i skaperverket sitt, slik at vi aldri skal behøve å vandre helt alene.

Og Gud kaller oss, til ulike livsoppgaver. Denne høsten har vi fått en ny prest, Solgunn. «Solens kamp» er en betydning av navnet. Og Gud kaller de vakre sjelene sine med hjertet. Han kaller dem på ulike måter til å kjempe for å spre det varme, gylne sollyset, han kaller dem til å bære lys ut til andre mennesker, dyr og vekster, slik at Guds kjærlighet og nåde får vokse her på jorden. Og Solgunn bærer lys gjennom det mennesket hun er, og gjennom den prestegjerning hun er satt inn i. Gjennom sin tjeneste er hun med på å bygge himmelbroen, den broen som alltid er åpen mellom Gud og alt det levende. «Solens kamp» passer så godt inn i denne gjerningen, for gjennom å være det mennesket hun er og forme den presterollen hun nå har gått inn i bærer hun lys ut til skaperverk og mennesker, til solgule ballblomster ved svale bekkedar, og til små, glemte blomsterbarn bak skyggefulle steiner.

Og høsten rommer også Mikkelsmess, feiringen av erkeengelen Mikael og en takk for alle engler. Både i himmel og på jord. For de gode kreftene omslutter oss, følger oss både på tunge og lette stier.

Så vandrer vi ikke alene. Og vi vet at frost og nakent mørke alltid vil forgylles av en stigende morgensol.

Vi har mye å takke for, når vi kjenner litt ekstra etter.

Dugnad i vind og kaldt vårvær

Det ble en helt tradisjonell vårdugnad med raking og fjerning av gammelt lauv. Vi pyntet også opp i blomsterbedene.

Liten og stor fikk vel fortjent saft- og kaffepause.

Senere ut på sommeren malte soknerådet noe av det lange gjerdet rundt kirkegården vår, men vi var nok flinkest til å fotografere når vi hadde en velfortjent pause i arbeidet.

Bente

Smått og stort

Solgunn prest ble vigslet til prest 20/9-26

Det ble en minnerik og høytidelig kveld i Bruflat kyrkje da Solgunn Vårli Stensæter søndag 20. september ble vigslet til prest. En fullsatt kirke, en sterk gudstjeneste og mange varme hilsener gjorde dagen til en festdag både for den nye presten og for menighetene hun skal tjene. Les mer om dette lenger inn i bladet.

Bispevisitas i Sør-Aurdal våren 2027

Det er med glede og forventning vi nå kan fortelle at Sør-Aurdal skal ha bispevisitas 6.-8. april 2027 og med visitasgudstjeneste søndag 11. april.

En bispevisitas er på mange måter kirkens «husbesøk», der biskopen kommer for å bli bedre kjent med menighetene våre, lokalsamfunnet og det arbeidet som drives av ansatte og frivillige.

Gjennom disse dagene vil biskopen møte mennesker i ulike aldre og livssituasjoner, besøke sentrale arenaer i kommunen og delta på arrangementer som viser noe av mangfoldet og engasjementet som finnes i Sør-Aurdal. Visitasen er både en anledning til å se tilbake på det som er gjort, og til å løfte blikket mot framtiden.

I tiden framover skal vi arbeide med programmet, og mange gode krefter vil bli involvert. Vi håper visitasdagene kan bli en anledning til å vise fram alt det flotte som skjer i bygdene våre, og til å styrke fellesskapet mellom kirke, kommune og lokalsamfunn.

Sett gjerne av datoene allerede nå. Vi ser fram til noen spennende og innholdsrike dager sammen med biskopen og bispefølget.

Kirkevalget 2027

Kunne du tenke deg å stille til valg i sokne/menighetsråd fra høsten 2027?

Her er ti gode grunner for deg til å stille:

Du bryr deg om lokalmiljøet ditt, Du vil være med og bestemme, Kirken trenger ulike stemmer og erfaringer, Fellesskap skaper ikke seg selv, Barn og unge fortjener gode møteplasser, Tro, kultur og omsorg betyr fortsatt noe, Du kan gjøre en forskjell, Du lærer noe nytt om deg selv og andre, Det er givende å skape noe sammen, Framtidens kirke trenger mennesker som deg. Les mer om kirkevalget inne i bladet.

Høsten er en tid for innhøsting. Markene tømmes, dagene blir kortere, og naturen kler seg i vakre farger før vinteren kommer. Mange av oss kjenner også behovet for å trekke litt innendørs, finne ro og gjøre opp status over året som har gått.

Kirken er til for alle, både i festdager og hverdager. Vi håper dette bladet kan gi både informasjon, ettertanke og oppmuntring.

Med ønske om en god høst,
Kirkevergen

Konfirmanter i Sør-Aurdal 2026

4

BAGN: Fra venstre: Anne Dyve, Ellen Oddveig Rudi, Anna Dølven, Ida Vårlid Stensæter, Tiril Tronsplass, Ørjan Åsen Olsen, Ulrikke Rundbråten Lien, Celina Fremgaard Stensæter. Foto: Privat

HEDALEN: Foran fra venstre: Ellen Oddveig Rudi, Gina Sofie Skinningsrud Bakkom, Celin Mari Grøvslien Skogly. Bak fra venstre: Edith Bredesen Fossholt, Thora Willassen Perlestenbakken. Foto: Arne G. Perlestenbakken

REINLI: Foran fra venstre: Jenny Dokken Stensæter, Mina Røang Alstad, Lisa Navrud Hermundsplass. Bak fra venstre: Celine Bøhn, Andreas Bergene, Viljar Simensveen, Ingrid Iselin Simensveen. Foto: Katrine Dokken Stensæter

BEGNADALEN: Konfirmantene i Begnadalen, fra venstre: Sofie Viken Damslor, Vibeke Westerbø Lybekk, Øvine Hougsrud, Tord Grøvslien Kolsrud, Oliver Bergli Nybråten, Erik Kolsrud, Sondre Låksrud Strømsmoen og Prest Solgunn Vårlid Steinsæter. Foto: Privat

Hva skjer egentlig ved dåp?

Det er et spørsmål mange stiller seg. Vi kommer til kirken, barnet blir båret frem til døpefonten, presten øser vann over hodet og sier noen ord. Men hva er det egentlig som skjer? Dåpen er mer enn en fin tradisjon eller en hyggelig familiefest. I kirken tror vi at Gud selv handler i dåpen.

Vann og ord

Selve dåpshandlingen er enkel. Presten øser vann over hodet på den som døpes og sier:

”Jeg døper deg til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn.”

Vannet er et synlig tegn. Det minner oss om at vann gir liv, renser og skaper vekst. Gjennom vannet og Guds ord knyttes den døpte til Jesus Kristus og til det kristne fellesskapet.

En gave, ikke en prestasjon

I vår tid er vi vant til å måtte prestere. Vi må lære, jobbe, trene og utvikle oss. Dåpen er annerledes.

I dåpen får vi en gave. Vi trenger ikke bevise noe eller fortjene noe. Gud sier ganske enkelt: «Du er mitt barn. Jeg elsker deg.» Derfor døper vi også små barn. Dåpen handler ikke først og fremst om hva vi kan gi til Gud, men om hva Gud gir til oss.

Et liv i fellesskap

Når et barn eller en voksen døpes, blir vedkommen til en del av kirkens fellesskap. Derfor tenner vi dåpslys, ber for den døpte og ønsker velkommen inn i menigheten. Dåpen er ikke slutten på noe, men begynnelsen på en livsreise.

Menigheten, familien og fadderne får et ansvar for å støtte og oppmuntre den døpte på veien videre.

Hva med dem som ikke husker dåpen?

Mange er døpt som spedbarn og husker naturligvis ingenting selv. Men det gjør ikke dåpen mindre viktig. Tenk på fødselsdagen din. Du husker kanskje ikke selve dagen du ble født, men den forandret likevel hele livet ditt. På samme måte er dåpen noe som har skjedd med oss og som vi kan vende tilbake til gjennom hele livet.

En påminnelse om håp

I dåpen knytter Gud sitt løfte til et menneske. Et løfte om nærvær, kjærlighet og håp. Livet blir ikke alltid enkelt, men dåpen minner oss om at vi aldri er alene.

Derfor feirer vi dåpen med glede. Ikke fordi alt er perfekt, men fordi Gud møter oss med sin kjærlighet akkurat slik vi er.

Kort fortalt: Ved dåpen blir et menneske tatt imot av Gud, innlemmet i kirkens fellesskap og omsluttet av et løfte som varer hele livet.

”La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem.” (Mark 10,14)

Åpen kirke ga gode møter og gode opplevelser

Sommeren 2026 prøvde Sør-Aurdal kirkelige felleråd ut ordningen med åpen kirke i Bagn kyrkje. Hver torsdag i ukene 26–35 var kirkedørene åpne i tida mellom kl. 0900–1500. Prester, kantor og kirkevergen byttet på å ha arbeidsdagen sin i kirkerommet.

Målet var enkelt: å gjøre kirken mer tilgjengelig for mennesker som ønsket å komme innom for en prat, en stille stund, bønn eller bare for å se seg omkring. Erfaringene fra sommeren viser at dette er et tilbud mange setter pris på. Besøkende fant veien til kirken fra både nær og fjern. Lokale innbyggere stakk innom for en prat, mens turister fra ulike deler av Norge og flere andre land benyttet anledningen til å besøke kirken. Mange uttrykte glede over å finne

en åpen kirke der de kunne oppleve ro, kultur og historie i sitt eget tempo.

For de ansatte ga ordningen også verdifulle møter med mennesker.

I Bagn kyrkje har vi dessuten nettilgang så i rolige stunder var det fullt mulig å arbeide som om vi satt på kontoret.

Kirken har gjennom historien vært et samlingspunkt i lokalsamfunnet. Med åpen kirke fikk vi erfare at den fortsatt har en viktig funksjon som møteplass, også utenom gudstjenester og kirkelige handlinger.

De positive tilbakemeldingene gjør at Sør-Aurdal kirkelige felleråd ønsker å videreføre ordningen. Erfaringene fra sommeren 2026 viser at åpen kirke

er et enkelt tiltak som skaper nærhet, gjestfrihet og gode møteplasser for både fastboende og besøkende.

Vi retter en varm takk til alle som tok turen innom i løpet av sommeren, og ser fram til å ønske velkommen til åpne kirkedører også neste år.

Takk for alt, kjære Kongen vår!

Det er en tid for alt, og i dag er det tid for å sørge. Kongen vår, Harald V, har betydd mye for hele det norske folk, også for oss i Hamar bispedømme. Det var trist å få budskapet om at kong Harald nå er død.

6

Et av de siste oppdragene han hadde i vårt bispedømme var da jeg ble vigslet til biskop. Vi var spente på om han ville komme, han hadde akkurat vært syk, men 29. januar 2023 sto vi sammen ute på domkirketrappa. «Alt for Norge» var ikke bare ord i et valgspåk, men aktiv handling, og kirka var viktig for Kongen vår. Da regjeringen ønsket en grunnlovsendring der Kongen ikke lenger skulle være forpliktet til å bekjenne seg til den evangelisk-lutherske religion, satte Harald V ned foten. Også en øverste leder må ha noen å lene seg på.

Det er med stor respekt og takknemlighet vi minnes en konge som gjennom hele sitt virke har vært en brobygger. I en tid preget av individualisme, har han løftet fram verdien av fellesskap og vært en samlende kraft for hele det norske folk. Vi husker talen under Kronprinsparets hagefest i 2016: «Nordmenn er jenter som er glad i jenter, gutter som er glad i gutter, og jenter og gutter som er glad i hverandre. Nordmenn tror på Gud, Allah, Altet og Ingenting». Kongen samlet oss som folk, også når terroren rammet ungdommene våre 22. juli i 2011. Vi husker kongens ord om at vi, i all vår mangfoldighet, må holde fast i de verdiene vi har som et åpent og inkluderende samfunn.

Nestekjærligheten ligger som en bærebjelke i kongens budskap. Nestekjærligheten som er den grunnleggende kristne humanistiske arven vi alle har et ansvar for å hegne om. Det er kjærligheten til hverandre som skaper sterke fellesskap, og det er fellesskapene som bærer oss når livet butter imot. Kjærligheten er større og sterkere enn alt. Kjærligheten sprenger også døds-kreftene, og gir håp om at det finnes mer.

Takk for alle år i trofast tjeneste for Gud og det norske folk.

Kongen er død, leve Kongen!

Ole Kristian Bonden
biskop

Foto Alf Simensen / NTB.

Den norske kirkes rolle og oppgaver i beredskapssammenheng

I en tid preget av økt usikkerhet, klimarelaterte hendelser, pandemier og krig i Europa, blir spørsmålet om samfunnets beredskap stadig mer aktuelt. Beredskap handler ikke bare om materiell, infrastruktur og offentlige myndigheter. Det handler også om mennesker, fellesskap og evnen til å ta vare på hverandre når livet rammes av kriser. Her har Den norske kirke en særskilt rolle som landsdekkende folkekirke med sitt nærvær i hele landet gjennom ansatte, frivillige, kirkebygg og lokale fellesskap. Denne lokale tilstedeværelsen gjør kirken til en naturlig samarbeidspartner i samfunnets samlede beredskap. Kirken skal ivareta sitt samfunnsoppdrag som folkekirke for alle, uavhengig av tro, medlemskap og livssynstilhørighet.

I krisesituasjoner er behovet for tilhørighet, trygghet og mening ofte minst like stort som behovet for praktisk hjelp. Kirken kan bidra med nettopp dette gjennom nærvær, omsorg og støtte til mennesker som opplever sorg, frykt eller usikkerhet.

Ved større ulykker og katastrofer er kirken en viktig del av den psykososiale beredskapen. Mange kommuner inkluderer prester og diakoner i sine psykososiale kriseteam, og kirkelige medarbeidere bistår ofte på senter for evakuerte og pårørende. Vi har kompetanse og erfaring som lokalsamfunnet har stor nytte av. Når mennesker mister sine nærmeste eller blir berørt av dramatiske hendelser, bør og kan kirken, hvis ønskelig, tilby samtaler, ritualer, minnemarkeringer og åpne kirkerom for lystenning og fellesskap. Erfaring viser at kirker gang på gang blir viktige samlingssteder når lokalsamfunn rammes av sorg og kriser.

Pandemien viste at kirken også har en viktig rolle når krisen ikke kommer plutselig, men utvikler seg over tid. Da samfunnet stengte ned, opplevde mange ensomhet, bekymring og sosial isolasjon. Gjennom digitale tilbud, telefonkontakt, sorgstøtte og lokale hjelpetiltak kunne kirken bidra til å opprettholde fellesskap og menneskelig kontakt. Beredskap handler ikke bare om å håndtere akutte hendelser, men også om å styrke samfunnets motstandskraft (resiliens) over tid.

I en sikkerhetspolitisk situasjon der krig igjen er en realitet i Europa, aktualiseres kirkens rolle ytterligere. Gjennom samarbeid med kommuner, politi, statsforvalter og andre aktører kan kirken bidra til å styrke lokal beredskap og samfunnets evne til å håndtere alvorlige hendelser.

Miljødeleggelser og klimaendringer skaper også nye utfordringer for beredskapsarbeidet. Flom, ras, skogbrann og ekstremvær rammer stadig flere lokalsamfunn. Når slike hendelser oppstår, kan kirkene fungere som samlingssteder, informasjonsarenaer og rom for fellesskap, men også moralsk og eksistensiell støtte og som håpsbærer når mennesker konfronteres med tap, frykt og usikkerhet. Kirken har en viktig forebyggende oppgave gjennom å fremme ansvarlighet, solidaritet og omsorg for skaperverket. Beredskap handler ikke bare om å reagere når krisen kommer, men også om å bygge robuste lokalsamfunn som står sterkere rustet til å møte fremtidige utfordringer.

Et sentralt prinsipp i beredskapsarbeid er samvirke. Ingen aktør kan håndtere store kriser alene. Hamar biskop er medlem av Fylkesberedskapsrådet i Innlandet som ledes av Statsforvalteren, og likeledes ønsker Hamar biskop at kirken inngår i kommunale beredskapsråd, deltar i øvelser og utvikler samarbeidsavtaler med andre beredskapsaktører.

Den norske kirkes viktigste beredskapsressurs er likevel menneskene. Prester, diakoner, kirketjenere, andre ansatte og frivillige møter mennesker ansikt til ansikt i situasjoner der få andre kan fylle samme rolle. Gjennom omsorg, nærvær, håp og fellesskap bidrar kirken til å gjøre samfunnet mer robust.

Kirkens rolle i beredskap er ikke et tillegg til samfunnsoppdraget, men en naturlig del av det. Som folkekirke for hele befolkningen er Den norske kirke kalt til å være til stede når livet er som mest sårbart.

Kirken min!

Ja, det er Hedalen stavkirke blitt, selv om jeg bare er deltids-innbygger som det heter i Sør-Aurdal.

Vi har hatt hytte i Hedalen siden 1999, først på Fledda, så på Helseningsberget fra 2022.

Fra 2023 ble jeg guide i stavkirken, nærmest ved en tilfældighet etter å ha bistått med oversettelse til engelsk i en guiding høsten 2022. Da ble interessen for alvor vekket, jeg er historisk interessert, liker å formidle og har kompetanse i engelsk og tysk, så søknad ble sendt våren 2023, jobben ble min, og jeg har nå guidet i 4 somre!

Jobben har gitt meg så mye, enda mer kunnskap om vår stavkirke, formidlingsglede om den flotte kirken til all verdens mennesker som kommer innom på besøk, og ikke minst økende interesse for alle Norges stavkirker. Jeg har nå besøkt 20 av 28 stavkirker i Norge og til og med sett den eneste stavkirken Sverige har å by på, Hedared stavkirke i Borås.

Hvordan er en dag som guide i Hedalen stavkirke?

Jeg gleder meg til å låse opp, hilse på Maria og Jesus som titter ned på meg, og jeg føler meg hjemme.

Gleder meg til å åpne for de som kommer, å formidle hvordan den gamle opprinnelige stavkirken fra ca 1160 så ut, beskrive mørket uten vinduer, kun lys gjennom små glugger, menigheten som måtte stå hele tiden, kvinner på nordsiden, mennene på sørsiden. De sykeste og eldste hadde imidlertid en smal benk å sitte ned på ved behov.

Jeg viser fram Maria i madonnaskapet som ofte var lukket, og forteller hemmelighetene om Marias liv som skjuler seg under blomstene i madonnaskapet.

Skapet ble åpnet ved spesielle anledninger som for eksempel Maria budskapsdag, da ble hun vist fram i all sin gullprakt og farger, og hun skapte beundring og ga løfter om gode liv, slik vi liker å tenke om henne i dag også.

Jeg forteller om sidealterene, hvor Olav den hellige antagelig var ett av dem, viser fram relikvieskrinet, prosesjonsbåren og døpefonten, og avsløre hvorfor Hedalen stavkirke som den eneste, fortsatt har sitt katolske inventar intakt etter reformasjonen.

Det var nok staute og handlekraftige Hedøler som sørget for at kongens utsendte fra Danmark ikke fikk kloa i det verdifulle inventaret. Han endte vel i fossen eller mistet hodet? Det er vi ikke helt sikre på, men en god historie er det blitt!

En annen god historie som faktisk synes å være sann, er den om bjørnen i kirken som ble verifisert ved C14 datering av bjørneskinnet i 2011 ved Universitetet i Trondheim. Den er alltid spennende å formidle til store og små.

Ingen guidedager er like, menneskene som kommer er forskjellige, både i nasjonalitet og interesser, noen har sett nesten alle, andre har bare sett vår stavkirke.

Men felles for dem alle er at de etter en guidet runde, imponeres av hva den har å by på.

Jeg er stolt av jobben min, stolt av kirken, den er blitt MIN!

Jannicke Hexum

Kirkevalg: Derfor bør du stille til menighetsrådsvalg

Hvem skal forme kirkens arbeid der du bor de neste fire årene? Kirkevalget 2027 nærmer seg, og menighetene trenger mennesker som vil være med og ta ansvar. Kanskje er du en av dem?

Menighetsrådet har en viktig rolle i lokalkirken. Her tas beslutninger som påvirker menighetens liv og virksomhet, fra gudstjenester, kirkelig undervisning og læring, til kulturarbeid, diakoni, frivillighet og tilbud til barn og unge. I kirkevalget, der alle medlemmer i Den norske kirke har stemmerett, velges de som skal sitte i lokale menighetsråd over hele landet. Kirkevalg arrangeres hvert fjerde år. Som medlem i menighetsrådet får du mulighet til å være med og påvirke kirkens plass og rolle i ditt lokalsamfunn.

Et verv med mening

For mange rådsmedlemmer handler vervet om å få være med og gjøre en forskjell. "Det er meningsfullt å få innsikt i alt som rører seg av menighetsliv. Jeg opplever at jeg kan være med og påvirke hvordan kirken utfører sitt oppdrag", forteller et rådsmedlem. Et annet peker på fellesskapet: "Mange positive mennesker ønsker å dra i samme retning. Det gir meg livskvalitet å få være med".

Å sitte i menighetsrådet gir anledning til å bruke egne erfaringer, interesser og perspektiver i arbeidet for fellesskapet. Kirken trenger mennesker med ulike bakgrunn og alder og forskjellig kompetanse. Om du går ofte eller sjelden i kirken, om du er helt trygg i din kristne tro eller stadig undrer deg over hvordan verden henger sammen, er du velkommen. Det er nettopp mangfoldet av stemmer som gjør rådet sterkere og bedre i stand til å ivareta hele menigheten.

Mer innflytelse enn mange tror

Menighetsrådet er med på å bestemme retningen for menighetens arbeid. Rådet arbeider med spørsmål som angår både dagens virksomhet og framtidens kirke. Det handler om hvordan ressursene skal brukes, hvilke tilbud som skal utvikles, hvordan frivillige kan involveres, og hvordan kirken kan være relevant for mennesker i alle livsfaser. Gjennom menighetsrådet kan man derfor være med på å skape konkrete resultater i lokalsamfunnet. Små og store beslutninger som tas rundt møtebordet, får betydning for mennesker som bruker kirken i hverdagen og ved livets store hendelser. Den norske kirke er avhengig av medlemmer som vil være med å forme framtidens kirke. Kanskje er det din tur i 2027?

En mulighet til å bidra

Menighetsrådet gir mulighet til å samarbeide med andre, utvikle nye ideer og være med på å styrke kirken som fellesskap. Samtidig viser erfaringene at mange opplever vervet som meningsfylt og givende. En stor andel av dem som sitter i menighetsråd, svarer at vervet er like tilfredsstillende eller mer tilfredsstillende enn de hadde forventet.

Er du med?

Kirken trenger ikke bare de som allerede er mest engasjert. Den trenger også nye perspektiver, nye erfaringer og nye stemmer. Om flere sier ja til å stille, blir også kirken bedre rustet til å møte framtiden.

Kanskje er det nå du tar steget fra engasjement til medansvar!

Vil du være med, eller ønsker å vite mer? Ta kontakt med kirkekontoret eller ditt sokneråd.

Les mer på kirken.no/valg

En dag for minneboka i Bruflat kyrkje

Søndag 20. september 2026 ble en stor og gledelig merkedag for menighetene i Etnedal og Sør-Aurdal. I en fullsatt Bruflat kyrkje ble Solgunn Vårli Stensæter vigslet til prest under en høytidelig og vakker gudstjeneste ledet av biskopen.

Kirken var fylt til siste benkerad av familie, venner, kollegaer, menighetsmedlemmer og andre som ønsket å være til stede på denne store dagen. Stemningen var preget av glede, forventning og takknemlighet, og gudstjenesten ble en opplevelse mange vil bære med seg lenge.

Gjennom liturgi, bønner, salmesang og sterke ord fikk vigslingen den høytiden som hører til når et menneske sier ja til preste-tjenesten i Den norske kirke. Mange vil særlig huske Solgunns preken, for som en av de fremmøtte sa etter gudstjenesten:

«Solgunn si preike var for hjarte si minnebok!»

Det er en beskrivelse som fanger mye av det mange satt igjen med etter gudstjenesten. Prekenen var varm, personlig og troverdig, og berørte mennesker på en måte som satte spor.

For Solgunn markerer vigslingen starten på tjenesten som sokneprest i fire sokn. Hun skal være sokneprest i Nord-Etnedal og Bruflat sokn i Etnedal kommune, og samtidig i Leirskogen og Reinli sokn i Sør-Aurdal. Mange ser fram til å få ta del i hennes forkynnelse, nærvær og engasjement i årene som kommer.

Etter gudstjenesten samlet folk seg til kirkekaffe på menighetshuset. Også der var oppslutningen stor. Bordene var fulle av mennesker som ville gratulere, dele gode ord og markere dagen sammen. Solgunn mottok hilsener fra mange hold, både fra familie, venner, kollegaer, samarbeidspartnere og menighetsmedlemmer.

For alle som var til stede, ble dette en dag fylt av høytid, glede og fellesskap. For Solgunn selv var det uten tvil også en dag for minneboka.

Vi ønsker henne Guds rike velsignelse over tjenesten og ser fram til å ha henne med på laget i menighetene våre.

Foto: Inger Stensrud Haug

Byttet viftemotor til kirkeorgelet i Bagn kirke

I menighetsblad Nr. 1 i mars 2026, ble det nevnt at viftemotoren i kirkeorgelet i Bagn måtte byttes ut.

Jobben er utført, og motoren er nå montert inne i orgelet istedenfor på loftet. Dette sikrer at luften har samme temperatur som kirkerommet, og at motoren får minst mulig slitasje.

Den gamle viftemotoren fungerte i over 70 år, og den nye kommer til å gjøre minst det samme. Jobben ble utført av NORSK OR-

GELVERKSTED AS som holder til i Snertingdalen. Det er de som har vedlikehold, og stemming på kirkeorglene i Sør-Aurdal.

Før kirkene hadde strøm ble det pumpet luft i kirkeorgler gjennom å dra, eller tråkke på en belg lik flere store peisblåser. Hvor mange, og hvor store de var kom an på størrelsen på orglene. Da var organisten avhengig av å ha med seg en belgdrager/belgtrøer for å få lyd i orgelet, noe som fortsatt gjøres i Reinli Stavkirke på et orgel fra rundt 1808.

Sagnet om Hedalskjørkja

Publisert av Svein Lie på Hedalen.no

Mange kjenner vel sagnet om skytteren som fant Hedalskjørkja i skogen etter Svartedauden.

Sagnet var med i Andreas Fayes «Norske Sagn» 1833. Faye var den første som samla og publiserte norske folkesagn og var dermed en forløper for Asbjørnsen og Moe, som kom noe seinere. Boka til Faye er utgitt på ny i år (i mer leselig form), så dermed er sagnet for så vidt igjen aktuelt. Faye skriver slik:

Hedals Kirke i Valdres

«Urokket end den gamle Kirke stander
Med tykke Mure og med spaanlagt Tag;
Høit hænger i dens Chor, et Seiersbanner,
Den fældte Bamses Skind den Dag i Dag;
Og vidt igjennem mange Nabodale
Om Hedalsklokkens Klang gaaer Rye og Tale.»
C. N. Schwach.

Ogsaa i Valdres afsides liggende Fjelddale rasede den sorte Død med frygtelig Vælde.

Mangen Gaard og eenlig Dal mistede alle sine Beboere, tilvoxe med Skov, og blev aldeles forglemte af de tilbage blevene Indbyggere, og ubekjendt for de indvandrende Nybyggere.

Blandt disse fordum beboede, men da øde, Steder vandrede, saa lyder Sagnet, en Skytte for flere Aarhundreder siden omkring for at skyde Ryper.

Da han afskjød sin Piil efter en Fugl, som sad i et Træ, hørte han Pilen støde an mod Noget, der gav en forunderlig Klang fra sig.

Nysgjerrig nærmede han sig Stedet, og stødte til sin store Forundring paa en gammel Kirke.

Ifølge den gjængse Troe, at saadanne Ting strax forsvinder, hvis man ei ved at kaste Staal over samme kan tilintetgjøre Troldommen eller Forblindelsen, greb han flux sit Ildjern, og kastede det over Kirken.

Paa det Sted, hvor dette faldt ned, blev siden bygget en Gaard, der til Minde om denne Begivenhed, den Dag i Dag blev kaldet Ildjærnstad.

Efter at denne Forsigtighedsregel var anvendt, besluttede Skytten at undersøge Kirken. Nøglen stod i Kirkedøren, som var halv aaben.

Midt paa Gulvet stod en stor Klokke, og ved Alterets Fod havde en stor Bamse taget sit Vinterhie.

Denne blev fældet af den raske Skytter og dens Hud blev til Minde om denne selsomme Tildragelse ophængt i Kirken, hvor Levninger af en stor sort Bjørnehud endnu findes.

I Kirken skal han blandt andre Ting have fundet nogle Billeder, en lille Messingkirke, samt 4 store Klokker og en lille.

Mod en af disse havde Skyttens Piil stødt an, og derved forarsagede den Klang, som gjorde ham opmærksom.

Den lille Klokke bruger man endnu, naar Nogen har forvildet sig i Skoven; thi da troer man, at den Forvildede stedse kan høre Klokken, og saaledes igjen komme paa ret Vei.

Af de øvrige 4 vilde man føre den største til Hovedkirken; men, da den skulde føres over et Vand faldt den i samme, «og ei kunde andet ventes, naar man vilde skille den fra dens Søskende.»

I klart og stille Veir kan man endnu see den i Vandet; men at faae den op er fast umuligt, thi dertil udfordres 7 kjedelige Brødre, der under Arbeidet ei maae tale et Ord.

Engang gjorde 7 Brødre et Forsøg, og havde allerede faaet den op paa Baadkanten, da en af dem udbrød «Gud skee Tak, nu har vi den da;» men i det samme Øieblik dumpede Klokken atter ud i Vandet. (Mundtligt).

Anm. Efter et Sagn, som Kraft i sin Beskr. over Norge (2, 208,) meddeler, blev Kirken for omtrent 400 Aar siden funden af to Skyttere.

«De svære Stolper og de brede Bord, hvoraf den ældgamle Kirke har været opført, bevise dens høie Alder. Denne gamle Kirke, hvis Snitværk røber uendelig Flid, skjønt udført i en maa-delig Stil, er senere udvidet og forsynet med Orgel.

Et Mariebillede, udhugget af en Egeblok, en Reliquiekiste i Form af en Kirke, overtrukken med Messing, et Røgelseskar, ligeledes af Messing, samt en liden Horaklokke, ere endnu Levninger af Katholicismen.»

C. N. Schwach har poetisk bearbejdet dette Sagn. (See Hermoder Iste Aargang S. 206).

I merknaden mot slutten i Fayes tekst går det fram at sagnet har blitt omtalt før, nemlig i en såkalt topografisk beskrivelse av Norge av Jens Kraft i 1821. Og det er Kraft Faye siterer i Anm.

Men det var nok Faye som gjorde sagnet kjent for allmennheten. Dessuten har han med noe om klokkene som ikke finnes hos Kraft.

Faye skriver til slutt her (Mundtlig), og det er trolig denne delen han har hørt direkte fra folk fra området.

Faye gikk i studietida ofte lange fotturer om sommeren sammen med kamerater. Det er ikke noe som tyder på at han var i Valdres, men han var iallfall på Hadeland og Ringerike og møtte også folk fra Valdres, iflg. Jahr (2021), så han kan ha hørt dette på en slik tur.

Faye tar med her et dikt av C.N. Schwach, en bekjent fra deres felles tid i Arendal. Det ble trykt tidlig på 1820-tallet. Schwach kjente trolig sagnet fra Kraft.

Hvor mye som er sant i dette sagnet, kan nok diskuteres. Både Sørli (1974) og Øigarden (2013) sier at dette er et vandresagn som er fortalt om flere kirker.

Men det kan virke som denne versjonen om Hedalen er den mest kjente. Og Hedalen var neppe noen gang helt avfolka etter Svartedauden (1349–50), men bjørneskinnet er gammalt nok, trolig fra 1300-tallet iflg. forskerne (Øigarden 2013).

Det kan også nevnes at sagnet har inspirert flere, bl.a. eventyrtegneren Th. Kittelsen, som i «Svartedauen» har gjengitt og illustrert sagnet på sin måte, men uten å nevne Hedalen.

Kilder

Faye, Andreas, 1833: *Norske Sagn*. Arendal. Opptrykt 2026 av bok-selskap.no.

Les «Norske Sagn» hos bokselskap.no

Jahr, Ernst Håkon, 2021: *Nybrottsmannen Andreas Faye*. Oslo: Novus. Kittelsen, Th., 1900: *Svartedauen*. Opptrykt 1993.

Se «Svartedauen» hos Nasjonalbiblioteket

Kraft, Jens, 1821: *Topographisk-Statistisk Beskrivelse over Kongeriget Norge af Jens Kraft: Anden Deel*. Christiania: Grøndahl.

Sørli, Mikjel, 1974: *Hedalskyrkja i Valdres*. Gjøvik: Mariendals boktrykkeri.

Les «Hedalskyrkja i Valdres» hos Nasjonalbiblioteket

Øigarden, Anne Hilde, 2013: *Hedalen stavkirke*. Oslo: Novus.

Merkedager i livet

BAGN

Døpte:

- 28.06.26 Lavrans Dokken Hagadokken
28.06.26 Sofia Charlotte Abadejos Pripp
09.08.26 Anna Opsahl Juvkam

Vigsel:

- 27.06.26 Nora Antonsen og
Marcus Langseth Nickelsen
08.08.26 Øyfrid Sørumschaugen og Sindre Ruud
22.08.26 Marine Thorsrud og Sondre
Spikkeland

Gravferdshandlingar:

- 09.06.26 Torunn Dokken
10.07.26 Marit Bratrud Eid
24.07.26 Frank Gregers Torkildsen
11.09.26 Margaret Nørstebøen
18.09.26 Øyvind Dyve

LEIRSKOGEN

Døpt:

- 16.08.26 Ludvik Vermedal

REINLI

Døpte:

- 21.06.26 Sigrid Bøen Børsting
12.07.26 Solveig Jevne Bøen
16.08.26 Even Bøhn
16.08.26 Jennie Ingvaldsen Hjelleset

Gravferdshandlingar:

- 16.06.26 Melchior Joranger - urnenedsettelse
10.07.26 Olav Torbjørn Thorsrud
11.08.26 Bente Elin Dokken
01.09.26 Trygve Reidar Bakken

BEGNADALEN

Viet:

- 04.07.26 Siv Elisabeth Nilsen og John-Arild Lien

Gravferdshandlingar:

- 07.07.26 Trond Bråten
07.08.26 Oddvar Lien
28.08.26 Egil Henry Gran
08.09.26 Jan Martin Weiseth
15.09.26 Torill Finnøen

HEDALEN

Døpte:

- 28.06.26 Emilie Kjensrud
13.09.26 Signe Fekjær Løvlie

Viet:

- 22.08.26 Ingrid Hendis og Eirik Tarberg

Vi oppfordrer leserne til å bidra med stoff eller tips om aktuelle saker. Frist for innlevering er 9. november.

50 års konfirmanter

Under konfirmasjonsgudstjenesten i Begnadalen 13. juni i år, møtte noen av de som ble konfirmert den 13. juni 1976 opp for å markere at det var på dagen 50 år siden de ble konfirmert.

Fra venstre: Ole Torgeir Dokkebakke, Hanne Grimsrud, Tony Olav Uhlen, Anders Garthus, Toril Rustebakke.

Bryllup

Begnadalen kirke 4. juli 2026.
Siv Elisabeth Nilsen og John-Arild
Lien

Bagn kyrkje 22. august 2026.
Marine Thorsrud og
Sondre Spikkeland

Begnadalen kirkes barnekor – sangglede og fellesskap

Begnadalen kirkes barnekor starter opp igjen første tirsdag etter høstferien, tirsdag 13. oktober fra klokken 18 til 19. Marilyn Almeida er dirigent for barnekolet og hun er utdannet barnekorleder, og har erfaring fra å dirigere barnekor tidligere. Sammen med kantor Anders Løberg leder hun koret med stort engasjement, og hjerte for barna.

Koret samler nå medlemmer fra Begnadalen, Hedalen, og Nes i Ådal, og er et populært tilbud i bygdene våre. På øvelsene står sanggledden i sentrum, og koristene får også lære seg å synge flerstemt - noe som gir både mestringsfølelse og musikalsk utvikling. Koret opptrer i Gudstjenester og andre arrangementer.

Hver øvelse avsluttes med felles kveldsmat, noe som gjør koret til en viktig sosial møteplass. Her legges det vekt på fellesskap, inkludering og trivsel, og tilbudet passer alle som er glad i å synge.

Barnekolet er for elever i 1. til 7. klasse med øvelser i Begnadalen kirke. Det er lov til å komme innom for å se på en øvelse om man er nysgjerrig på hva dette går ut på.

Vi håper enda flere barn har lyst til å bli med på dette fine tiltaket!

Velkommen til kyrkje

18. oktober,

21. søndag i treenighetstiden

Matt 22, 15-22 Gi keiseren hva keiseren er

Hedalen stavkirke **kl. 11.00:**

Gudstjeneste. Ellen Oddveig Rudi.

Bagn kyrkje **kl. 14.00:** Gudstjeneste.

Ellen Oddveig Rudi.

25. oktober, Bots- bønnedag

Luk 13, 22-30 Er det få som blir frelst?

Leirskogen kyrkje **kl. 16.00:** Allehelgens-
gudstjeneste. Solgunn Vårlid Stensæter.

31. oktober, Laurdag

Reinli kapell **kl. 11.00:** Allehelgensguds-
tjeneste. Solgunn Vårlid Stensæter.

Begnadalen kirke **kl. 13.00:** Allehelgens-
gudstjeneste. Ellen Oddveig Rudi.

1. november, Allehelgensdag

Matt 5, 1-12 Saligprisningene

Bagn kyrkje **kl. 11.00:** Allehelgensguds-
tjeneste. Elle Oddveig Rudi.

Hedalen stavkirke **kl. 14.00:** Allehelgens-
gudstjeneste. Ellen Oddveig Rudi.

8. november,

24. søndag i treenighetstiden

Joh 6, 63-69 Du har det evige livs ord

Ingen gudstjenester i Sør-Aurdal

15. november,

25. søndag i treenighetstiden

Mark 2, 1-12 Jesus og den lamme mannen

Hedalen stavkirke **kl. 11.00:** Gudstjeneste.
Ellen Oddveig Rudi.

Bagn kyrkje **kl. 14.00:**

Gudstjeneste. Ellen Oddveig Rudi.

22. november, Domssøndag/

Kristi kongedag

Matt 25, 31-46 Dommen

Leirskogen kyrkje **kl. 11.00:**

Gudstjeneste. Solgunn Vårlid Stensæter.

29. november,

1. søndag i adventstiden

Luk 4, 16-22a Jesus står frem i Jerusalem

Begnadalen kirke **kl. 16.00:** Lysmesse.

Ellen Oddveig Rudi.

Reinli kapell **kl. 18.00:** Lysmesse. Solgunn
Vårlid Stensæter.

6. desember,

2. søndag i adventstiden

Luk 21, 27-36 Guds rike er nær, våk og be

Bagn kyrkje **kl. 11.00:** Adventsgudstjeneste.
Ellen Oddveig Rudi.

Hedalen stavkirke **kl. 18.00:** Lysmesse.
Ellen Oddveig Rudi.

13. desember,

3. søndag i adventstiden

Luk 3, 7-18 Fukt som svarer

til omvendelsen

Leirskogen kyrkje **kl. 16.00:** Lysmesse.

Solgunn Vårlid Stensæter.

Det tas forbehold om at gudstjenestelisten kan endres. Følg med i avisa Valdres og nettsidene i kommunen.

MENIGHETSBLAD FOR SØR-AURDAL

Utgjevar:

Sør-Aurdal kyrkjelege fellesråd

Redaksjon:

Liv Barbro Veimodet

Toril Grønhaug

Menighetsbladets

kontonummer:

2320 17 79723

VIPPS: 114107 Sør-Aurdal

kirkelige fellesråd

VIPPS: 647282 Bagn kyrkje –

kollekt

VIPPS: 724484 Leirskogen

kyrkje – kollekt

VIPPS: 650878 Reinli kyrkje –

kollekt

VIPPS: 22430 Begnadalen kirke

– kollekt

VIPPS: 525671 Hedalen

stavkirke- kollekt

VIPPS: 525362 Veståskapellet

Trykk: Land Trykkeri AS

**Ønsker du å støtte
menighetsbladet
med en gave?**

**Bruk VIPPS 114107
eller
bankkontonummer
2320 17 79723.**

Olsokmesse i Reinli

80 deltakere møtte opp til stemningsfull Olsokmesse med nattverd i Reinli stavkirke. Prest Solgunn Vårlid Stensæter og organist Ole Fønhus bidro til en minnerik feiring.

Foto: Randi Hagen

DITT LOKALE BEGRAVELSESBYRÅ I VALDRES

T • 61 36 17 70 – Hele døgnet

JACOB HÅVELSRUD • ALICIA SANNE
KJERSTI ØDEGAARD • ØYVIND NYHAGEN

www.kampenes.no

Tyinvegen 7, 2900 Fargernes